

Foto: SVEN FRANSSON

Här pågår slåttorn för fullt på Pålsbo äng. Närmast kameran i slokhatt Hans Klöver från skogsvårdsstyrelsen som var imponerad över den stora uppslutningen

— Kallas det ströja, när man breder ut gräset så här, sade Ingegerd Kammar och May-Britt Strömberg från Boxholms hembygds-gille som räfsade för första gången och tycker det var intressant att lära sig hur de arbetade förr i tiden

God uppslutning på Pålsbo äng

Slättergillet blir tradition

— Det svåraste är att hålla lien riktigt vass så att den även biter i det torra gräset, sade Hans Klöver från skogsvårdsstyrelsen och brynte sin lie med vispsticken av trä och genast skar lien bättre

BOXHOLM (ÖC)

Lördagens slättergille, som var det första på Pålsbo äng, blev en succé med ett 60-tal deltagare. Nu ligger ängen, på det tunnland stora naturreservatet, nyslagen och räfsad. Efter den långa arbetsdagen var det gemensam avslutningsfest och den allmänna meningen var att slättern skall bli tradition.

Att slå Pålsbo äng skall enligt gamla arbetsvärderingar klaras av på tio man på en dag. Men då skall det vara slätterkarlar som är vana att gå bakom lien dag efter dag. Nu blandas både yrkeskunniga och glada amatörer som med gemensamma krafter gjorde ett imponerande arbete. Visserligen blev det lite tofsigt här och där, men förutsättningarna var inte heller de bästa efter den gångna torkan.

— Det är otroligt vilken fantastisk uppslutning och en härlig stämning, dessutom blir det mycket gjort. Vi slår nog över hälften till det är dags för sill och potatis vid ettiden, sade Hans Klöver från skogs-

vårdsstyrelsen som förvaltar Pålsbo äng.

Genom att slå ängen med lie och sedan efterbeta bevaras florans och hotade växter samtidigt som det finns hopp om en ökad fortplantning.

Stämningen på ängen var gemytlig i det perfekta slättervädret där det fanns stora chanser att slå i sten.

— Gör jag rätt nu, sade Gunilla Pravitz till Gunnar i Bergdalen som egentligen heter Johansson i efternamn.

Gunilla hade satsat 400 kronor på en ny lie och fick hjälp med slipningen av Gunnar som slipat åtskilliga liar genom åren.

— Jaså, kallas det här ströja, när man breder ut gräset så här, sade Ingegerd Kammar och May-Britt Strömberg från Boxholms hembygds-gille. De hade aldrig räfsat tidigare och tyckte det var intressant att få lära sig hur folk arbetade förr, men de ville inte byta ut sina ordinarie yrken som kontorist och frisör.

Pensionären Aina Björk har räfsat ängen ett otal gånger och upplevde gamla minnen. Hon har bott i Pålsbo i tio år, tills sonen tog över. Hon hante-

rade räfsan med van hand och bredde ströjor lekande lätt.

Av damerna var hon nog den mest moderiktigt klädda trots de ungas uppvisning av hemvävda kjolar. Flera slätterkarlar kom också i gammaldags kläder för påminnelsen om gamla tider. Hans Johansson från Stutarp ett par mil bort kom i byxor, väst och hatt som kan ha anor från Astrid Lindgren. Hans sambo Ingela Ingeströms farfar och sagoförfattarens far var kusiner och kläderna hittade de på en gammal vind.

Ansvariga för slättergillet i Pålsbo var de tre familjerna Lars Johansson, Lars-Göran Björk och Göran Bergengren. De var mycket nöjda med resultatet och den fina uppslutningen. Nu hoppas de att det här skall bli tradition och att det blir minst lika stor uppslutning nästa år.

— Det här är värdefullt, Pålsbo äng, är en av de artrikaste i hela Sveige med bl a svinört och ängsvädd som tack vare slättern kan bevaras tillsammans med övriga växter, sade Magnus Wadstein, från skogsvårdsstyrelsen och var mycket nöjd.

SVEN FRANSSON